

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

05 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători –Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2019, în cauza penală privind-o pe

Spatari Ludmila XXX, născută la XXX,
originară și domiciliată în XXX, sat. XXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 04.07.2014 – 22.12.2017 (prima instanță);
2. 17.01.2018 – 07.05.2018 (instanța de apel);
3. 06.07.2018 – 13.11.2018 (instanța de recurs ordinar);
4. 14.12.2018 – 13.03.2019 (instanța de apel);
5. 22.05.2019 – 05.11.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești din 22 decembrie 2017, Spatari Ludmila a fost achitată de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

1.1 Pentru a pronunța sentința, instanța a constatat că Spatari Ludmila a fost pusă sub învinuire pentru faptul că, la 05 iulie 2016, în jurul orei 09.50, prezentându-se la BC „Moldova Agroindbank” SA, filiala Rezina, situată în or. Rezina, str.27 august 1991, nr.5, apropiindu-se de ghișeu nr.3 al băncii, sub pretextul unui schimb valutar și anume, a sumei de 1000 euro în lei moldovenești, potrivit cursului oficial al băncii din ziua respectivă, prin înșelăciune i-a transmis casierului Odainic Mariana numai 10 bancnote cu nominalul de 50 euro, adică 500 euro, iar după transmiterea banilor, până a fi numărați de casier, i-a confirmat acesteia că dorește să schimbe anume suma de 1000 euro în lei moldovenești și, profitând de încrederea persoanei, a primit de la casierul Odainic Mariana în schimb suma de 21 880 lei moldovenești, echivalentul sumei de 1000 euro, cauzându-i acesteia, care este persoană material răspunzătoare, un prejudiciu material în sumă totală de 10 940 lei.

2. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, aceasta a fost atacată cu apel de către:

2.1 Procurorul în procuratura r-l Rezina, Bernaz Ion, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de condamnare a lui Spatari Ludmila în baza art. 190 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femeii, pe motiv că probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată confirmă vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate, iar poziția instanței, prin care a stabilit lipsa existenței faptei infracțiunii este greșită, or, o astfel de faptă a avut loc la 05.07.2016, în or. Rezina, în filiala BC „Moldova Agroindbank” SA, unde Spatari Ludmila a înșelat casierul Odainic Mariana, precum că dorește să schimbe suma de 1000 euro în lei, și i-a înmânat casierului numai suma de 500 euro, după care i-a confirmat că în suma înmănată sunt 1000 euro, fapt ce nu corespundea realității; - faptul că casierul după ce a numărat banii nu a sesizat diferența, este determinat anume de înșelăciunea manifestată de inculpată față de aceasta.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 mai 2018, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de procuror.

3.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a indicat că prima instanță, în baza probelor acumulate la cauza penală, care au fost corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, corect a ajuns la concluzia privind achitarea inculpatei Spatari Ludmila de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, *pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.*

În motivarea soluției, instanța de apel, în urma audierii inculpatei, a părții vătămate și a martorilor Esipov N., Colesnic T., Negură A., prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, a stabilit că declarațiile acestora nu indică asupra faptului că *inculpata prin acțiunile sale ar fi comis infracțiunea incriminată, or probele la care face trimitere acuzarea nu indică că ar fi fost comisă infracțiunea* prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a conchis că, din probele prezentate de către organul de urmărire penală, cât și din cele cercetate și apreciate de instanță, nu s-a stabilit că operatorul Odainic Mariana, în cadrul exercitării atribuțiilor sale de serviciu, depistând în cadrul verificării numerarului, cu atât mai mult că a depistat o bancnotă de 50 euro cu careva defect, că clientul Spatari Ludmila i-a prezentat suma de 500 euro pentru a efectua tranzacția de schimb, dar susține că dorește să schimbe anume 1000 euro, nu i-a reproșat clientului că sunt numai 500 euro, or Odainic Mariana avea obligațiunea de bază să verifice și să numere mijloacele bănești cu care operează, iar în cazul în care vreun client de-al băncii ar fi încălcat ordinea stabilită, să anunțe agentul de pază. Prin urmare, nu s-a demonstrat că partea vătămată Odainic Mariana i-a transmis inculpatei

dublul sumei de 500 euro - 21880 lei, sub influența înșelăciunii și abuzului de încredere.

În această ordine de idei, instanța de apel a stabilit că *nu a fost dovedit faptul că inculpata a urmărit scopul de a sustrage bunurile altei persoane*, adică latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal. Mai mult că partea care pretinde că i-a fost cauzat un prejudiciu material, nu a sesizat instanța civilă în vederea soluționării litigiului.

De asemenea, la caz nu a fost demonstrat că Spatari Ludmila avea o situație financiară neprielnică, lipsa unei activități aducătoare de beneficii, că aceasta imediat a cheltuit toți banii. Iar partea vătămată Odainic Mariana, fiind audiată, a declarat că din neatenție a luat și a calculat 10 bancnote cu valoarea nominală de 50 euro primite de la Spatari Ludmila ca drept fiind 10 bancnote cu nominalul de 100 euro, aceasta nu a putut explica și nu a relatat prin care anume acțiuni ilicite a fost înșelată de către Spatari Ludmila, precum și prin ce metodă aceasta a abuzat de încrederea ei. Faptul că Spatari Ludmila a spus că dorește să schimbe 1000 euro, nu este confirmat prin nicio probă, iar învinuirea a fost formulată exclusiv pe declarațiile părții vătămate, Odainic Mariana.

Instanța de apel a indicat că procesul-verbal privind examinarea înregistrărilor video la camera de luat vederi din 13.07.2016, nu poate fi pus la baza unei sentințe de condamnare atâta timp cât, prin răspunsul din 23.09.2016, directorul filialei Negură Al., a informat că înregistrările video de la camerele de luat vederi din 05.07.2016 nu s-au păstrat, la fel, în acest sens este și răspunsul din 20.12.2016, potrivit căruia, spațiul de stocare nu permite extragerea imaginilor pentru luna iulie 2016, deoarece la momentul adresării, acestea erau rescrise. La fel, s-au examinat înregistrările video de la ghișeul nr. 1, însă, potrivit actului de învinuire, Spatari Ludmila s-a prezentat la ghișeul nr. 3.

Mai mult, instanța de apel a considerat că procesul-verbal de confruntare, prezentat drept probă a acuzării, nu poate fi pus la baza sentinței de condamnare, or, potrivit pozelor color imprimate de la camera de luat vederi, prezentate instanței de către partea vătămată, s-a constatat că în incinta filialei băncii, clienții stau așezați pe scaune, după linia de marcare de culoare roșie.

Instanța a indicat că *circumstanțele cauzei denotă lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, lipsind probe care confirmă latura subiectivă a infracțiunii incriminate.*

De asemenea, instanța a menționat că în cadrul ședințelor de judecată *nu au fost prezentate probe pertinente și concludente, precum că acțiunile inculpatei ar fi întrunit elementele constitutive ale infracțiunii imputate.*

4. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, a declarat recurs ordinar procurorul care, a invocat temeiul de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, pe motiv că:

- instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar

hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- instanța a apreciat incorect, tendențios și formal probele prezentate și circumstanțele cauzei, nefiind indicat în decizie niciun motiv bazat pe probe, de ce în acțiunile inculpatei nu sunt prezente elementele infracțiunii incriminate;

- instanța a stabilit lipsa faptei infracțiunii, însă o astfel de faptă a avut loc;

- instanța de apel nu a analizat în ansamblu toate probele administrate la dosar, atât cele care incriminează vinovăția inculpatei, cât și cele care confirmă nevinovăția ei, dar s-a referit la cele din urmă, fără a le aprecia la justa valoare.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 13 noiembrie 2018, a fost admis recursul declarat, s-a casat total decizia instanței de apel și s-a dispus rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

5.1. Pentru a decide astfel instanța de recurs ordinar a menționat că, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, prima instanță a constatat în descriptivul sentinței diverse motive de achitare, cum ar fi că: „*fapta lui Spatari Ludmila nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii...*”, „*...nu s-a dovedit faptul că inculpata a urmărit scopul de a sustrage aceste bunuri...că acțiunile inculpatei ar fi întrunit elementele constitutive ale infracțiunii imputate...*”, „*învinuirea adusă lui Spatari Ludmila nu este bazată pe probe directe...*”, „*...nu a fost dovedit faptul că Spatari Ludmila ar fi comis o infracțiune de escrocherie...*”, „*careva probe ... ce ar confirma învinuirea inculpatei...nu au fost prezentate instanței*”, „*...vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii imputate nu s-a dovedit...*”.

Totodată, în dispozitiv a dispus divergent că inculpata este achitată de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal din motiv că „*nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*”.

Prin urmare, instanța de recurs a reținut că prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

Instanța de recurs a notat că, potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări. Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea primei instanțe urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei.

Însă, instanța de apel, judecând cauza, nu a respectat prescripțiile de drept menționate, deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de prima instanță,

repetându-le întocmai, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal.

Prin urmare, instanța de recurs a testat că instanțele de fond nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârilor pronunțate, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, prin ce a admis eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2019, s-a admis apelul declarat, s-a casat total sentința, s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru primă instanță, s-a dispus achitarea lui Spatari Ludmila de sub învinuirea art. 190 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

6.1. Pentru a decide astfel instanța de apel a menționat că, verificând materialele cauzei, a constatat că potrivit probelor administrate, învinuirea adusă lui Spatari Ludmila în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Instanța de apel a ținut necesar să specifice faptul că, escrocheria sub incidența art. 190 alin. (1) Cod penal, este dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a uneia sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată s unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților, actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile.

Instanța de apel a reținut și faptul precum că prin emiterea sentinței de achitare, prima instanță nu a respectat prevederile legale, or potrivit descriptivului sentinței prima instanță a constatat diverse motive de achitare, iar în dispozitiv a dispus divergent că, inculpata este achitată de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Instanța de apel a notat asupra faptului că, inculpata Spatari Ludmila urmează a fi achitată, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii, deoarece nici una dintre probele administrate în instanța de fond, nu au confirmat cu certitudine și fără nici un dubiu rezonabil că, Spatari Ludmila a indicat că, vrea să schimbe 1000 euro, prezentându-i operatorului de ghișeu doar 500 euro, aceasta fiind doar declarațiile părții vătămate Odainic Mariana.

Argumentul părții vătămate precum că Spatari Ludmila i-a prezentat banii însă ea nu i-a numărat, instanța de apel nu l-a reținut or, verificând bancnotele operatorul de ghișeu Odainic Mariana a depistat că una din ele este cu defect cerându-i inculpatei să

o schimbe, prin urmare instanța de apel a concluzionat că partea vătămată a numărat banii, iar argumentul invocat este neîntemeiat.

Instanța de apel a specificat faptul că, în sensul prevederilor art. 190 alin. (1) Cod penal, prin „înșelăciune” se înțelege după caz: 1) dezinformarea conștientă a victimei, care constă în prezentarea vădit falsă a realității (înșelăciunea activă); 2) trecerea sub tăcere a realității când sunt ascunse faptele și circumstanțele care trebuie comunicate în cazul săvârșirii cu bună-credință și în conformitate cu legea a tranzacției patrimoniale (înșelăciunea pasivă).

Totodată instanța de apel a ținut să sublinieze faptul că la caz nu s-a stabilit careva abuz de încredere, astfel că din declarațiile părții vătămate cât și a inculpatei, acestea au declarat că anterior nu s-au cunoscut, partea vătămată declarând că inculpata nu i-a propus careva sume de bani, pentru ca să-i elibereze o sumă mai mare, decât echivalentul a 500 euro, care i-a prezentat pentru a fi schimbați.

Cercetând materialele cauzei, instanța de apel a concluzionat că Spatari Ludmila nu poate fi atrasă la răspundere penală în temeiul art. 190 alin. (1) Cod penal, deoarece lipsește latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii și anume: înșelăciunea și abuzul de încredere, intenția directă și scopul de cupiditate, care au dus la consecințele prejudiciabile sub formă de daune considerabile cauzate părții vătămate, respectiv nu sunt întrunite toate elementele componenței de infracțiune incriminate, or, cele constatate de instanță, constituie neglijența în serviciu prin încălcarea obligațiilor de serviciu și instrucțiunilor interne ale băncii referitoare la îndeplinirea funcției, or la momentul efectuării schimbului valutar Odainic Mariana presupusa parte vătămată, urma să numere banii primiți, să-i verifice și să numere banii eliberați clientului împreună cu cecul, fapt prevăzut prin contractul individual de muncă din 19.03.2015 potrivit căruia ultima este angajată în calitate de operator-ghișeu-bancă la „ Moldova Agroindbank” fil. Rezina, iar potrivit fișei de post, aceasta poartă răspundere personală, inclusiv materială, individuală deplină pentru paguba adusă băncii în rezultatul activității culpabile a ei, pentru îndeplinirea inadecvată sau neîndeplinirea funcțiilor sale, neasigurarea integrității numerarului și a valorilor încredințate etc.

Instanța de apel a sesizat că prevederile legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei, astfel potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, prima instanță a constatat în descriptivul sentinței diverse motive de achitare, cum ar fi că: „ *fapta lui Spatari Ludmila nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii...*”, „*...nu s-a dovedit faptul că inculpata a urmărit scopul de a sustrage aceste bunuri...că acțiunile inculpatei ar fi întrunit elementele constitutive ale infracțiunii imputate...*”, „*învinuirea adusă lui Spatari Ludmila nu este bazată pe probe directe...*”, „*...nu a fost dovedit faptul că Spatari Ludmila ar fi comis o infracțiune de escrocherie...*”, „*careva probe ... ce ar confirma învinuirea inculpatei...nu au fost prezentate instanței*”, „*...vinovăția inculpatei în comiterea*

infracțiunii imputate nu s-a dovedit...”. Totodată, în dispozitiv a dispus divergent că inculpata este achitată de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal din motiv că „nu s-a constatat existența faptei infracțiunii”.

Instanța de apel subliniind faptul că procurorul nu a prezentat suficiente probe, precum că fapta inculpatei întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal.

7. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, a declarat recurs ordinar procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, care a invocat temei de recurs art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocând faptul că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției este expusă neclar;

- instanța de apel la adoptarea soluției s-a bazat exclusiv pe lucrările și concluziile absolut greșite reținute de către instanțele anterioare, reținând drept motiv de achitare a inculpatei (nu s-a constatat existența faptei infracțiunii), fără a înlătura erorile comise de instanțele anterioare;

- instanța de apel urma în mod imperios să dezvăluie necesitatea achitării inculpatei pe un alt temei decât cel de care instanțele anterioare, or această abordare de drept procesual nu putea fi invocată declarativ și expusă într-o formulă vagă, de vreme ce potrivit prevederilor art. 6 alin. (1) CEDO, instanțele de judecată la examinarea cauzei au obligația de a-și motiva hotărârile;

- sunt eronate afirmațiile instanței de apel precum că în cazul supus examinării anume partea vătămată Odainic Mariana a dat dovadă de o atitudine neglijentă față de obligațiunile de serviciu, or prin neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu se înțelege omisiunea unei persoane de a realiza unele activități ce intră în obligațiunile sale de serviciu, pe care aceasta putea și trebuia să le îndeplinească în virtutea serviciului de exercițiu căruia se află;

- inculpata Spatari Ludmila acționând sub pretextul unui schimb valutar și anume, a sumei de 1000 euro în lei moldovenești, potrivit cursului oficial al băncii din ziua respectivă, prin înșelăciune i-a transmis casierului Odainic Mariana numai 10 bancnote cu nominalul de 50 euro, adică 500 euro, iar după transmiterea banilor, până a fi numărați de casier, i-a confirmat acesteia că dorește să schimbe anume suma de 1000 euro în lei moldovenești și, profitând de încrederea persoanei, a primit de la casierul Odainic Mariana în schimb suma de 21 880 lei moldovenești, echivalentul a sumei de 1000 euro;

- este irrelevant argumentul instanței de apel precum că în acțiunile inculpatei lipsește latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii;

- latura obiectivă în speța include fapta prejudiciabilă ce se exprimă prin două acțiuni: acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane și acțiunea adiacentă, care constă în înșelăciune, latura subiectivă manifestându-se prin intenția directă, scopul fiind cel de cupiditate;

- instanța nu a apreciat declarațiile părții vătămate Odainic Mariana, care sunt în coroborare cu procesul-verbal privind examinarea înregistrărilor video, declarațiile martorilor Negură Alexei, Esipov Natalia;

- instanța de apel a preluat selectiv argumentele invocate în soluția anterioară privind achitarea inculpatei, fără a proceda la o apreciere proprie.

8. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că recurentul contestă decizia instanței de apel, indicând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că ” *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*”.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal lărgit constată că nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Instanța de recurs relevă, că instanța de apel, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, judecând apelul declarat, a verificat minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de prima instanță, astfel ajungând la concluzia corectă de achitare a inculpatei Spataru Ludmila.

Deși recurentul a invocat ca temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, din conținutul recursului ordinar declarat, instanța de recurs a

constatat că, de către recurent nu s-a argumentat ilegalitatea hotărârii judecătorești din punct de vedere al erorii de drept comise la judecarea cauzei în apel, dar s-a făcut referire la procedura de apreciere a probelor și dezacordul cu modalitatea de apreciere a acestora înfăptuită de către instanța de apel, invocând că acestea au dovedit faptul, că în acțiunile inculpatei au fost prezente elementele componentei infracțiunii încriminate.

Instanța de recurs reține, că, instanța de apel, analizând probele administrate de către organul de urmărire penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la achitarea inculpatei Spatari Ludmila învinuită în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, fiind lipsa latura subiectivă și latura obiectivă a infracțiunii incriminate.

Instanța de recurs respinge argumentul recurentului precum că „ *instanța de apel la adoptarea soluției s-a bazat pe lucrările și concluziile absolut greșite reținute de către instanțele anterioare, fără a înlătura erorile comise de instanțele anterioare*” or, după cum urmează din conținutul deciziei atacate, instanța de apel a rejudecat cauza, a cercetat probele și materialele cauzei ajungând corect la concluzia de achitare a inculpatei Spatari Ludmila din motiv că nu s-a constatat existența elementelor infracțiunii, pe când prin deciziile anterioare inculpata a fost achitată din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Mai mult decât atât, instanța de recurs menționează că, potrivit prevederilor legale aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum a propus recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond, astfel nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, prin urmare, invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este apreciată ca fiind lipsită de suport legal.

Colegiul penal lărgit apreciază ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că „ *sunt eronate afirmațiile instanței de apel precum că în cazul supus examinării anume partea vătămată Odainic Mariana a dat dovadă de o atitudine neglijentă față de obligațiile de serviciu, or prin neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu se înțelege omisiunea unei persoane de a realiza unele activități ce intră în obligațiunile sale de serviciu pe care acesta putea și trebuia să le îndeplinească în virtutea serviciului de exercițiu căruia se afla*”, or, anume partea vătămată nu a exercitat pe deplin obligațiile sale de serviciu, astfel după cum urmează din pct. 4.6 și 4.7 din Descrierea postului operator ghișeu bancă partea vătămată era obligată „ *să efectueze verificarea corectitudinii completării documentelor de încasare și eliberare a numerarului, să efectueze verificarea autenticității bancnotelor depuse, conform Regulamentului*

privind operațiunile de casă în băncile din RM și identității clientului, mandatarului sau a emitentului” (f.d. 188 Vol.I).

În aceste condiții, Colegiul penal lărgit, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a erorii de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale prescrise la art. 414 - 418 Cod de procedură penală, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2019, în cauza penală privind-o pe **Spatari Ludmila XXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **05 decembrie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor